

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. CII. Missæ Sacrificium Est Exorans, & quælibet à Deo beneficia
impetrans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

MISSAE SACRIFICIUM EST EX-

orans, & qualibet à Deo beneficia
impetrans.

§. EST hoc sacrificium efficacissimum vel ad calamitates & miseras depellendas vel ad bona impetranda, & quæuis à Deo beneficia obtinenda. Istud ex Liturgiis SS. Iacobi, Clementis, Basilii, Chrysostomi manifestum est, ubi inter offerendum iubemur precari pro pace, copia fructuum & alijs temporalibus beneficiis.

§. S. Dionys. Areopag. de Eccles. hierarchia cap. 3. diserte ait, in Missa litari hostiam salutarem. Chrysost. hom. 77. in Ioannem, pro infirmis, & terræ & maris & vniuersi orbis fructibus sacrificamus. S. Cyrill. Ieros. catech. 5. mystagogica: Postquam confectum est spiritale sacrificium, & ille cultus incruentus, super ipsa propitiationis hostia obsecramus Deum, pro communi Ecclesiarum pace, pro tranquillitate mundi, pro regibus, pro militibus, pro sociis, pro egrotis & afflictis, & in summa pro his omnibus, qui indigent auxilio. Indigemus autem omnes.

§. Noxiam malignorum spirituum vexationem Missæ sacrificio sublatam scribit S. August. libr. 22. de Ciuit. Dei cap. 8. Idem B. Augustin. qui pro matre sua Monica defuncta, ut illa periret, sacrificium pretii nostri offerri curauit. lib. 9. Conf. c. 11. & 12. Orationibus, inquit, sanctæ Ecclesiæ & sacrificio salutari, & elemosynis, quæ pro eorum spiritibus erogantur, non est dubitandum mortuos adiuuari, ut cum eis misericordius agatur à Domino, quam eorum peccata meruerunt. Hoc enim à Patribus traditum vniuersa obseruat Ecclesia. Hæc ille serm. 34. de verbis Apostoli. Et S. Chrysost. hom. 3. in epistolam ad Philip. Non frustra, inquit,

Pro quibus-
cunque bonis à
Deo obtinen-
dis sit missa
sacrificium.

Dæmonum
nocumina
missa pellun-
tur.

Vniuersa ec-
clesia pro de-
functis libe-
randis cali-
bras.

quit, ab Apostolis sanctum est, vt in celebratione venerandum mysterium memoria fiat eorum qui discesserunt. Nouerunt multum illis hinc emolumenti fieri, malram vtilitatis. Quod habet & hom. 69. ad Antioch.

§. Qui ergo sibi temporalia, spiritalia, & cælestia quotidie optant bona, suisque amicis in Christo defunctis requiem, lucem, ac beatitudinem obtinere cupiunt sempiternam, sacratissimum & augustissimum hoc sacrificium quotidie adire non morentur, este- nim perennis vniuersorum bonorum sciturigo.

§. Ex his verò quæ cap. 98. huc vsque docuimus pius prudensque Lector intelligit Sacrificium Missæ à Christo Domino institutum, ab Apostolis traditum, ab eorum successoribus vsurpatum, ab omni Christiano orbe pro vero ac propitiatorio sacrificio habitum, q̃ adeò euidentis ac perspicuum est, vt veritate compulsi ipsi fateatur Lutherus lib. de captiu. Babylon. cap. 1. Missa creditur passim esse Sacrificium, quod offertur Deo. Accedunt his dicta Sanctorum Patrum, tot exempla, tantusq̃ vsus per orbem constanter obseruatus. Et infra: Nec moueat, quod totus orbis contrarium & sensum & vsum habet. Et initio libri de abroganda Missa, Magnum est, inquit, certè tot saeculorum consuetudini, tanta multitudinis sensui tantorumq̃ auctoritati reluctari. Vbi & sibi ipsemet objicit: Tu solus sapi? totne errant vniuersi? tanta secula ignorauerunt? significans se vnum contra Christianum orbem dimicare. Sed benè habet, quod non celauerit suum Magistrum à quo hæc didicerit: nam in libro de Missa priuata & vñctione Sacerdotum Anno 1534. edito, confitetur se à Diabolo edoctum & persuasum, Missam esse summam abominationem, idq̃ nō per somnum & quietem, sed palam dum vigilaret, Caluinus etiam lib. 4. Insit. cap. 18. §. 1. Pestilentissimo, inquit, errore Satan totum penè orbem obcecavit, vt crederet Missam Sacrificium & oblationem esse ad impetrandam remissionem peccatorum. Et paulo post:

Qs

Congredi

In vniuerso
Christiano
orbe fideles
constanter
crediderunt
Missam esse
sacrificium.

Tollenda
Missæ au-
ctor Damon.

Qui solus
sapit, nec
quicquam
sapit.

250

De sacrosancto

Congredi me Lectores intelligant cum ea opinione, qua Romanus Antichristus & eius Prophetæ totum orbem imbuerunt. Et infra f. 18. Hæc sententia quod Missa sit sacrificium, inebriant omnes Reges terræ & populos à summo vsq; ad nouissimum. Ecce Lector: Ismael homo ferus manus eius contra omnes, & manns omnium contra eum, Gen. 16. v. 12.

C A P. CIII.

MAXIMA SACRIS RELIGIONE
adesse debent.

§. **Q**uanta verò demissione, reuerentia, ac pietate tremendis his mysteriis pſentes esse debeāt potius ab Angelis discant quàm hominib. Per id tempus, ait Ioannes Chrysostomus lib. 6. de Sacerd. & Angeli Sacerdoti asſident, & celeſtium poteſtatum vniuerſus ordo clamores excitat, & locus altari vicinus in illius honorem, qui immolatur Angelorum choris plenus eſt. Id quod credere abundè licet vel ex tacito illo ſacrificio, quod tum peragitur. Fulgentibus veſtibus induti, capite inclinati, veluti milites præſente Rege ſtant, altare circundant. Et hom. 1. de verbis Iſaia cap. 6. Vidi Dominum. Non cogitas, quod Angeli huic ſtupende aſſiſtunt menſa cumq; reuerentia hanc circumuallant? Et hom. 3. de incomprehen. Dei natura: Tempore illo mi frater cariſſime, non ſolum homines clamorem illum horribilem reddunt, ſed etiam Angeli Domino genu ſtrecunt, & Archangeli rogant, habent ſibi tempus id idoneum, habent ſacram illam oblationem in ſauore. Itaq; ipſum corpus Domini protendentes rogant pro genere humano, quaſi dicant: Pro his Domine rogamus, quos tu ita dilexiſti, vt pro eorum ſalute mortem obires, & animam in cruce eſſares: pro his ſupplicamus, pro quibus ipſis tuum largitus eſ ſanguinem: pro his oramus, pro quibus corpus hoc immolaſti.

§. S. Nilus